

Recurs introdus la 17 decembrie 2021 de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 6 octombrie 2021 în cauza T-342/20, Indo European Foods/EUIPO

(Cauza C-801/21 P)

(2022/C 207/14)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: D. Hanf, V. Ruzek, D. Gaja, E. Markakis, agenți)

Cealalte părți din procedură: Indo European Foods Ltd, Hamid Ahmad Chakari

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

- Anularea Hotărârii atacate, care a fost pronunțată în cauza T-342/20;
- declararea faptului că nu este necesară pronunțarea cu privire la acțiunea formulată în fața Tribunalului împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 2 aprilie 2020 (cazul R 1079-4); și
- obligarea reclamantei din primă instanță la plata cheltuielilor de judecată efectuate de EUIPO în legătură cu prezentul recurs și cu procedura desfășurată pe rolul Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul EUIPO invocă un unic motiv întemeiat pe încălcarea cerinței privind menținerea interesului de a exercita acțiunea, recunoscută de o jurisprudență constantă, care ridică o problemă importantă pentru unitatea, coerența și dezvoltarea dreptului Uniunii.

- Prima eroare de drept, întemeiată pe încălcarea de către Tribunal a cerinței fundamentale și autonome a oricărei acțiuni în justiție, recunoscută de o jurisprudență constantă, privind menținerea unui interes de a exercita acțiunea, refuzând examinarea unor elemente apărute ulterior deciziei atacate, pentru simplul motiv că asemenea elemente nu puteau să repună în discuție legalitatea deciziei atacate. O astfel de interpretare nu doar conduce la o confuzie între cerința procedurală prealabilă și controlul ulterior al legalității pe fond, ci lipsește de asemenea menținerea unui interes de a exercita acțiunea de funcția sa independentă și care îi este proprie.
- A doua eroare de drept, întemeiată pe faptul că în consecință, Tribunalul nu a evaluat menținerea unui interes al reclamantei din primă instanță de a exercita acțiunea. Prin faptul că s-a concentrat asupra controlului legalității, Tribunalul a lăsat fără răspuns întrebarea ridicată de cerința prealabilă obligatorie: ce avantaje ar putea avea reclamanta din primă instanță din anularea deciziei atacate?
- A treia eroare de drept, întemeiată pe faptul că Tribunalul nu a concluzionat că reclamanta din primă instanță nu și-a îndeplinit obligația de a demonstra menținerea interesului său de a exercita acțiunea începând de la sfârșitul perioadei de tranziție. Având în vedere că marca a cărei înregistrare se solicită va fi înregistrată numai după sfârșitul perioadei de tranziție, cu alte cuvinte la un moment la care mărcile în conflict nu vor îndeplini (și nu vor fi îndeplinit niciodată) în mod simultan funcția lor esențială⁽¹⁾, EUIPO susține că nu ar putea apărea niciun conflict *ratione temporis* sau *ratione loci*. Rezultă că reclamanta în primă instanță nu putea obține niciun avantaj din procedură și, așadar, nu demonstrează menținerea unui interes de a exercita acțiunea.
- A patra eroare de drept, întemeiată pe încălcarea de către Tribunal, în urma acestor erori, a articolului 50 alineatul (3) TUE, a articolelor 126 și 127 din Acordul privind retragerea⁽²⁾ și a articolului 72 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2017/1001 care sunt expresii ale principiului teritorialității, impunând EUIPO o obligație de a face abstracție de consecințele juridice ale sfârșitului perioadei de tranziție asupra prezentei cauze.

- Prezentul recurs ridică o problemă care este importantă pentru unitatea, coerența și dezvoltarea dreptului Uniunii. În hotărârea atacată, Tribunalul confirmă o interpretare strictă a conținutului noțiunii cerinței orizontale a menținerii unui interes de a exercita acțiunea. Cerința menționată se inspiră din teoria generală a dreptului procedural comună statelor membre, iar interpretarea dată de instanța Uniunii poate să influențeze în mod semnificativ aplicarea sa de către instanțele naționale. Prezentul recurs ridică totodată o importantă problemă de natură procedurală, care nu se limitează nicidecum la sfera dreptului proprietății intelectuale, mai precis consecințele care trebuie reținute din regula potrivit căreia autorul actului anulat trebuie să se raporteze la data la care l-a adoptat în vederea adoptării actului de substituție. Problema dispariției dreptului anterior pendente lite a dat naștere unor hotărâri contradictorii ale Tribunalului, însă Curtea de Justiție a avut ocazia de a aborda această problemă doar în treacăt, pe cale de ordonanță motivată. Prezentul recurs ridică de asemenea problema generală a consecințelor retragerii efective a Regatului Unit din Uniunea Europeană asupra ordinii juridice a Uniunii.

(¹) Articolul 11, articolul 51 alineatul (1) și articolul 71 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene (JO 2017, L 154, p. 1).

(²) Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (JO 2020, L 29, p. 7).

Recurs introdus la 10 ianuarie 2022 de Sanford LP împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) pronunțate la 10 noiembrie 2021 în cauza T-443/20, Sanford/EUIPO – Avery Zweckform (Labels)

(Cauza C-19/22 P)

(2022/C 207/15)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Sanford LP (reprezentant: J. Zecher, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Avery Zweckform GmbH

Prin Ordonanța din 6 aprilie 2022, Curtea de Justiție (Camera de admitere în principiu a recursurilor) a statuat că recursul nu este admis în principiu și a dispus suportarea de către Sanford LP a propriilor cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Nejvyšší soud České republiky (Cehia) la 28 ianuarie 2022 – YQ/Ředitelství silnic a dálnic ČR

(Cauza C-57/22)

(2022/C 207/16)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší soud České republiky

Părțile din procedura principală

Recurentă (reclamantă în primă instanță): YQ

Intimată (pârâtă în primă instanță): Ředitelství silnic a dálnic ČR